

گزارش پاشنه در مستأجران را از جانکند

یه مورد اجاره دارم نورگیر، فقط بومی ره!

کارتون: عمید صالحی

- مشتری: آقا خونه اجاره ای دارین؟
- بنگاه دار: تا چقدر می تونی بدی؟
- بستگی داره... اگه به اندازه حقوقم باشه که خوبه، ولی اگه بیشتر باشه، باید برم سراغ کار دوم.
- حقوق چقدره؟
- حدود ۱۵ تومن. ولی بعضی ماه ها اضافه کار وای میستم، به ۱۶ تومن هم می رسه!
- اوه، ماشالا! ببین، یه مورد دارم پنجاه متری، نورگیر عالی، ولی باید به فکر کار دوم و سوم هم باشی. بعضی شبا هم نباید شام بخورین تا بتونی اجاره رو بدی!
- کوچیک تر چی؟ من و خانومم هستیم فقط، بچه نداریم. می تونیم جمع و جورتر زندگی کنیم.
- یه مورد دارم چهل متری، ۱۵ تومن، ولی نور نداره.
- عیب نداره، صبحا می ریم بیرون زیر آفتاب وای میسستیم تا ویتامین دی بدنمون تأمین بشه. پول پیش چقدر می خواد؟
- ۵۰۰، داری؟
- یه مقدارش رو دارم، یه مقدارش هم برای وام ودیعه مسکن ثبت نام کردم، به زودی نوبتم می شه.
- آره، بشین که نوبت بشه! بیشتر از یک میلیون نفر توی صف دریافت وام ودیعه مسکن هستن.
- ولی من زود اسمم درمی آد، شانسم خوبه!
- کاملا معلومه شانست! بیا یه مورد دیگه بهت بدم. یه مقدار کوچیک تره، ولی پیش ۲۰۰ تومن می خواد، اجاره هم ۱۰۰ البته مزیتش اینه که نور خوبی داره.
- (با خوش حالی): عه! خب چرا این رو زودتر نگفتی؟ چند متره؟
- ۲۷ متره که اگه محکم تر سر متر رو بکشی، به ۳۰ متر هم می رسه.
- عیب نداره، فوقش مهمون دعوت نمی کنیم دیگه. کجاست؟
- همین نزدیکه، فقط یه اشکال جزئی داره. الان بهت می گم تا بعدا فسخ نکنی. یه کم بومی ده!
- فدای سرت، حله.

- سوئیت بالای یه رستوران.
- بوی غذا که عالیه، آقا بریم ببینیم.
- نه بوی غذا نیست! عوضش نور داره. لازم هم نیست دیگه توی صف وام ودیعه بمونی.
- حالا صف رو که عادت داریم همه مون، عیب نداره. تازه ماتوی صف باشیم، خیال مسئولاهم راحت می شه که یه عده همیشه توی صف هستن. مشکلات هم یا حل می شن، یا یادامون می ره، یا عادت می کنیم، یا آخرش می میریم! بریم آقا ببینیم تا نورش نرفته، فوقش ماسک می زنیم دیگه!

صفحه ۴
۲۲ اردیبهشت ۱۴۰۳
شماره ۱۰۵

از تابلوهای راهنمایی قدردانی کنید!

فرهنگ شهروندی
فرهاد ناجی

خیلی از ما موقع رانندگی به تابلوهای خوشگل و مامانی و رنگی پنگی کنار جاده یا خیابون خیلی دقت نمی کنیم. ولی تجربه نشون داده که با دقت کردن به اونا می تونیم از خیلی حوادث مختلف جلوگیری کنیم. متأسفانه بی توجهی به این تابلوهای نا ناز و دوست داشتنی بیشتر حوادث ناگوار رو به همراه داره. گاهی هم ممکنه شما توی یه دوراهی گیر کنین. منظورم از اون دوراهی های واقعی نیست ها.

منظورم دوراهی های فیکه. مثلا شما تابلو سبقت ممنوع رو کنار جاده می بینین، ولی خط سفید وسط جاده به صورت خط چینیه. یعنی می تونین سبقت بگیرین. پیشنهاد می کنم توی این جور مواقع به همون مسیر عادی تون ادامه بدین و به علائم موجود اصلا هیچ اهمیتی ندین. چون اونا تکلیفشون با خودشون معلوم نیست، چه برسه با شما، یا مثلا موقع سرعت گرفتن توی اتوبان می بینین

حداکثر سرعت روزن ۱۰۰ کیلومتر بر ساعت و دوربینا رو هم تنظیم کردن که اگه ۱۳۰ رو رد کردین، جریمه کنن، ولی دو قدم جلوتر پلیس و ایستاده و وااستون سرعت ۱۰۰ کیلومتر بر ساعت رو هم جریمه می کنه. پس به نفع تونه که به تابلوها احترام بذارین. البته این نکته رو هم باید بگم که گاهی هم راننده ها هرچی دقت می کنن، هیچ تابلویی توی جاده نمی بینن. خب این مشکل از راننده هاست که توقع